

Лиш кохання так болить

КУПИТИ

Про книгу

Рен переживає розрив із нареченим і вирушає шукати зцілення на ферму свого батька. Серед кукурудзяних полів, світлячків і чистого повітря, що приносять мир у її серце, Рен зустрічає Андерса. Чоловік важко переживає втрату дружини, борючись із болем та самотністю. Рен - ідеальна компаньйонка для нього, але Андерс усвідомлює: якщо він закохається, то відкриє таємницю, яка змінить їхні стосунки.

ПРО АВТОРКУ

Пейдж Тун — авторка бестселерів, яка написала п'ятнадцять романів для дорослих та три книги для читачів категорії «Young Adult», видавши майже два мільйони примірників у всьому світі. Пейдж пише захопливі, емоційні любовні історії з незабутніми персонажами та неймовірними подіями, що занурюють читача в унікальну подорож. Вона розповідає багатогранні історії, де розкриває глибокі теми, що спонукають до роздумів, піднімають настрій і змушують повірити в силу кохання. Ви сміятиметеся, плакатимете і відчуєте себе частиною нової родини. Авторка мешкає в Кембриджширі з чоловіком і двома дітьми.

Присвячується Грегу,
найкращому другові й коханню усього мого життя.

ПРОЛОГ

У такі дні мені неймовірно подобається жити в Бері-Сент-Едмундсі, де шпилі собору зі стінами кремового кольору виблискують на тлі яскраво-блакитного неба, і навіть чорний кремій у зруйнованих мурах Абатства вилискує під сонячними променями, ніби відшліфований.

Зараз лише початок квітня, але це поки що найтепліший день у році, і я вже почуваюся значно краще після того, як вийшла з офісу. Щойно завершила телефонну розмову з жахливою клієнткою — вона й ремонтні роботи в її будинку назавжди відбили в мене бажання мати справу з архітектурою: мені життєво необхідна перерва на каву.

Я блукаю серед руїн Абатства в пошуках стіни, достатньо низької, аби присісти й випити кави, коли бачу свого нареченого Скотта, який сидить на лавочці в тіні гігантської ялини. Перш ніж встигаю радісно привітатись і приєднатися до нього, помічаю поруч з ним Надін.

Скотт заснував власний ландшафтний бізнес, коли ми переїхали сюди з Лондона рік тому, і невдовзі Надін почала працювати на нього, за кілька днів до того, як чоловік освідчився мені в трояндових садах місцевого маєтку. Їй двадцять дев'ять, вона висока, досить міцної статури, із золотавого відтінку шкірою і заразливим сміхом. Надін сподобалася мені одразу, щойно ми познайомилися, і відтоді моє ставлення не змінилося, тож не знаю, чому тепер слова вітання застрягли у мене в горлі.

Мій партнер і його колега сидять на відстані майже двох футів одне від одного, але щось у мові їхніх тіл здається дивним. Скотт нахилився вперед, його біла футболка натягнулася на широкій спині, а руки лежать на стегнах. Надін схрестила руки й ноги, її голова нахилена до Скотта, а звичний високий білявий хвостик здається неприродно непорушним. Нахил голови Скотта віддзеркалює Надін, але жоден з них не дивиться на іншого. Вони не розмовляють. Немов би застигли. Заціпеніли.

Уздовж зубчастої стіни ліворуч від мене пробігає білка. У верхівітті дерев навколо співають пташки. Діти сміються на дитячому майданчику неподалік. А я, завмерши, дивлюся, і мене охоплює неспокій.

Вони сидять осторонь. Не роблять нічого забороненого. І все ж...

Щось не так.

Раптом Скотт повертається і дивиться прямо на Надін. На його вродливому обличчі з'являється дивний вираз. Вираз, який я не можу прочитати. Моє серце підскакує аж до горла, коли дівчина повільно підводить підборіддя й зустрічається з ним поглядом — два ідеальних профілі: його густі темні брови до пари її бездоганним дугам; його прямий ніс до її крихітного кирпатого носика; дві пари пухких губ, серйозних і без усмішки.

Секунди минають, і мене накриває темрява. Перехід від легкості й тепла до нудоти й холоду різоче огидний.

Вони й далі дивляться одне на одного. Ані пари з вуст.

Я здригаюсь, коли Скотт схоплюється на ноги й рушає в напрямку міста. Надін дивиться йому вслід, доки чоловік не зникає з очей, потім помітно зітхає, нахилившись уперед і опустивши голову на руки. Вона сидить так близько хвилини, а потім підводиться й повільно йде слідом за Скоттом.

Я усвідомлюю, що мене лихоманить.

Що це було?

У мого нареченого інтрижка? А якщо ні, то чи думає він про це?

Стривайте. Вони лише дивились одне на одного. Не зробили нічого поганого. Мені подобається Надін. Я довіряю Скотту.

Але, схоже, між ними щось відбувається.

Моя мати завжди казала, що слід довіряти своїм інстинктам. Та не так просто довіритися інстинктам, коли вони розбивають тобі серце.

Рекомендована література

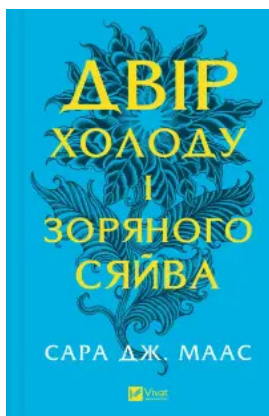

Попіл лине до неба.
Том 1

Посібник песиміста з
кохання. Книга 2

Асистент. Книга 2

Двір холоду і зоряного
сяйва (Двір шипів і
троянд #3.5)

Видовище. Святкова
новела про весьвіт
Каравалу

Жага. Книга 5: Чари

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ